

GEVOLGEN NIEUWE NORM VOOR WATERLEIDINGEN IN DE PRAKTIJK

“Nieuwe norm NEN 1006 geen lang leven beschoren”

De NEN 1006 norm, voor installateurs bekend onder de naam AVWI, die de installatie van waterleidingen beschrijft, stamt al uit 1981. De nieuwe Europese drinkwaterrichtlijn, die in 1998 van kracht werd, dwingt de Nederlandse wetgever een aantal zaken die nu nog niet geregeld is, alsnog te regelen. Bovendien heeft de uitbraak van *legionella* in Bovenkarspel vorig jaar duidelijk gemaakt dat ook op het gebied van warmwaterinstallaties de NEN 1006 aan vernieuwing toe is. Maar wat gaat dan veranderen en wat betekent dit in de praktijk? Die onderwerpen kwamen op Aquatech aan de orde tijdens het symposium 'Herziening NEN 1006'.

Onder leiding van voorzitter ir. G. Huisboom, directeur Technische Zaken van DZH, kwamen mr. E. Reinhold van het ministerie van VROM, W. Scheffer, adviseur van de Vereniging van Nederlandse Installatiebedrijven en ir. L. Stok, directeur van de Tilburgsche Waterleiding Maatschappij aan het woord.

De eerste spreker, Will Scheffer, sprak zijn verbazing uit over de relatie die de media legden tussen *legionella* en de vernieuwde NEN 1006-norm. De relatie daartussen ontgaat Scheffer. Niet *legionella* maar Europese regelgeving maakt de veranderingen noodzakelijk.

Een belangrijke wijziging is dat de norm niet alleen meer betrekking heeft op drinkwaterinstallaties, maar leidinginstallaties in het algemeen. Dat betekent dat de norm ook geldt voor warm tapwater en huishoudwater.

Over huishoudwater merkte Scheffer op dat, wat voor soort het ook betreft (zelf opgevangen of collectief verzameld door waterleidingbedrijf), de nieuwe norm omschrijft dat de kwaliteit van het water zo goed moet zijn dat geen schade voor de volksgezondheid optreedt. De nieuwe norm bevat echter geen specifieke uitvoerings-eisen voor huishoudwaterinstallaties.

Verder vroeg Scheffer zich af of, omdat in de nieuwe norm een onderhoudsparaagraaf is opgenomen, bestaande collectieve installaties moeten worden aangepast aan

de nieuwe norm. Hij verwacht het niet, maar de wettelijke regeling *legionella*-preventie dwingt indirect wel tot aanpassing van bestaande installaties. Een andere vraag is aan wie de nieuwe norm welke verplichtingen oplegt. Het is uiteindelijk de eigenaar van een collectieve installatie die verantwoordelijk is dat de installatie voldoet aan de voorschriften. Nadat Scheffer deze en andere punten verder had uitgewerkt, kwam hij met de stelling dat de nieuwe NEN 1006-norm geen lang leven beschoren zal zijn. Volgens Scheffer komt er een nieuw bouwbesluit, dat rechtstreeks verwijst naar de nieuwe norm. Dan zal de norm moeten worden herschreven in prestatie-eisen (waaraan moet de installatie voldoen) en bepalingmethoden (hoe meet je dat), en ontstaat dus weer een nieuwe NEN 1006.

Bindend

Wilfred Reinhold van het ministerie van VROM ging op de aanleiding van de herziening, de inbedding van de norm in de Waterleidingwet en de Woningwet, de status van NEN 1006 én die van de VEWIN-werkbladen. Ook keek hij naar de relatie met de regeling *legionella*-preventie.

Aan het einde van dit jaar moet de Europese regelgeving zijn ingebed in het waterleidingbesluit. De tijdelijke regeling *legionella* treedt nog deze maand in werking. De aanleiding hiervoor was de *legionella*-explosie in Bovenkarspel. Op dat moment was het beleidsstandpunt over warm tapwater net in de maak, maar in de NEN 1006-norm staan geen voorschriften gericht op de beheersing

van *legionella* in warm tapwater, vandaar deze aparte regeling. Wat de status van NEN 1006 betreft; op dit moment is de norm eigenlijk al bindend door de verwijzingen in het Bouwbesluit en het Waterleidingbesluit. Volgens Reinhold houdt vrijwel iedereen zich in de praktijk al aan de nieuwe norm. In de VEWIN-werkbladen, die in de praktijk veel worden toegepast, wordt NEN 1006 nader uitgewerkt. Deze werkbladen zijn volgens Reinhold in feite even bindend als NEN 1006.

Toezicht

Tenslotte kwam directeur Stok van TWM aan het woord, die zich specifiek uitsprak over de rol van de waterleidingbedrijven en de verantwoordelijkheden voor het toezicht. In 1980 waren alle waterleidingbedrijven betrokken bij inspectie, maar daarna werd dat langzaam afgebouwd. In 1990 stelde de VEWIN dat er geen harde reden bestaat waarom drinkwaterinstallaties onder toezicht van waterleidingbedrijven zouden moeten staan. De waterkwaliteit moest volgens een EG-richtlijn gemeten worden aan het tappunt. De functie van het waterleidingbedrijf zou daarbij een informerende en adviserende moeten zijn.

Stok verwacht dat in de praktijk het aantal regelingen gedecimeerd zal worden. De kern zal moeten zijn dat alle installaties voldoen aan NEN 1006. De VEWIN-werkbladen zouden overgedragen moeten worden aan de overheid, aldus Stok.

De ideale situatie in de toekomst is volgens de TWM-directeur dat de VNI voor goede installaties zorgt en dat deze vereniging betrokken wordt bij NEN 1006 en de werkbladen. De overheid zorgt dan voor de controle en het toezicht. Het waterleidingbedrijf garandeert kwalitatief goed water bij het tappunt en draagt zorg voor advisering en voorlichting en een indeling in gevarenklassen.

Stok beschuldigde in zijn bijdrage de overheid ervan taken af te schuiven op de waterleidingbedrijven, door regels op te stellen en de controle daarvan door de waterleidingbedrijven te laten uitvoeren. Een slechte zaak, volgens Stok. ☐